

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/382/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

242/2013. (VIII. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2012. október 20-án előterjesztett **panaszát** a 2013. augusztus 28-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2012. október 26-án terjesztette elő első, a Testület számára az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatának Központi Panaszirodáján (a továbbiakban: ORFK Központi Panasziroda) keresztül megküldött panaszbeadványát, amelyet a későbbiekben számos alkalommal egészített ki további panaszokkal.

I.

1) A panaszos első panaszbeadványát a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) vezetőjének címezte 2012. október 26-ai levelében. Előadta, hogy 2008. augusztus 29-én a BRFK egyik kerületi Rendőrkapitányságának állományába tartozó rendőrök közreműködtek lakásának feltörésében, és onnan különböző dolgokat, köztük a folyamatban lévő munkaügyi perével kapcsolatos iratokat is elvittek. Sérelmezte, hogy személyes adataival visszaélnek, vele szemben törvénytelen adatgyűjtést folytatnak, folyamatban lévő munkaügyi perébe pedig beavatkoznak. A fentiek okán számos alkalommal élt panasszal a BRFK érintett kerületi Rendőrkapitányságán, valamint a BRFK vezetőjénél, azonban semmilyen intézkedés

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

nem történt, nyomozást nem rendeltek el az ügyben, feljelentéseit magánlaksértés és egyéb bűncselekmények vonatkozásában pedig elutasították. Véleménye szerint az elkövetett bűncselekmények feltárását szándékosan megakadályozzák, mellyel bűnpártolást, hivatali visszaélést és okirat-hamisítást valósítanak meg. Sételmezte továbbá, hogy korábban előterjesztett panaszait kifejezett kérése ellenére nem továbbították a Testület részére. A panaszos kérte az ügy kivizsgálását és a bűncselekményeket elkövetők felelősségre vonását.

2) 2013. március 6-án a panaszos újabb elektronikus levelet küldött meg az ORFK Központi Panaszirodáján keresztül. A levelet, annak tartalma miatt, továbbították a Budapesti Nyomozó Ügyészség vezetőjének is. Beadványában megismételte a korábbi levelében megfogalmazott panaszait, valamint tájékoztatta a Testületet arról, hogy új tényekre hivatkozva újabb feljelentést tett a BRFK fent említett kerületi Rendőrkapitánysága ellen életveszélyes fenyegetés, illetve zaklatás miatt. Kifogásolta, hogy részére a rendőrkapitányság nem ad ki bizonyos iratokat és idézéseket.

3) A panaszos 2013. május 10-én ismételten kiegészítette a beadványát, melyet számos címre megküldött, így az ORFK Rendőr-főkapitányának, a BRFK Bűnügyi Helyettesének, a kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének, valamint a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának. Levelében a kerületi Rendőrkapitányság feljelentést elutasító határozata ellen kívánt „fellebbezéssel, feljelentéssel, illetve keresettel” élni. Korábbi panaszait megismételte, azokat újabbakkal egészítette ki. Ezen új panaszok az általa tett feljelentések nyomán megindult nyomozás egyes mozzanatait érintik.

4) A fentiekén túl a panaszos rendszeresen újabb leveleket küldött a Testület részére, melyekben lényegüket tekintve vagy bűncselekmény elkövetését sérelmezte, vagy a nyomozás menetével kapcsolatos kifogásokat tett, kifogásolva, hogy mulasztásban megnyilvánuló jogsértéseket követnek el a sérelmére. Eddigi utolsó beadványában, amelyet a Testület 2013. augusztus 6-án kapott meg faxon, sérelmezte, hogy a fent említett kerületi Rendőrkapitányság nem határozati formában válaszolt a beadványaira, elzárva előle a jogorvoslati lehetőségeket. Ezen túlmenően nehezményezte a jogsértések vizsgálatának elmulasztását.

II.

A Testület 2013. május 7-én kelt levelében a Testület eljárására vonatkozó jogszabályi rendelkezések ismertetésével egyidejűleg értesítette a panaszost arról, hogy a panaszos által előterjesztett panaszbeadvány vizsgálatára nincs hatásköre.

A panaszos 2013. május 21-én ismételten a Testülethez fordult faxon megküldött beadványával. Levelében arra hivatkozott, hogy új tények jutottak a birtokába, amelyek szintén alátámasztják a BRFK kerületi Rendőrkapitányság bűnösségét bűnpártolás bűncselekményének elkövetésében. Ezen túlmenően a Testülethez „nem csak a magánlaksértés és ehhez kapcsolódó rongálás, lopás, személyiségi jogok megsértése, hivatali visszaélés, bűnpártolás miatt” fordult, hanem a kerületi Rendőrkapitányság, valamint a V. városi Rendőrkapitányság által véleménye szerint elkövetett tiltott adatgyűjtés, valamint okirat-hamisítás miatt is.

2013. május 24-én, 27-én, valamint június 21-én elektronikus úton megküldte a kerületi Rendőrkapitányságnak már korábban eljuttatott fellebbezését, panaszát, illetve feljelentését.

2013. június 21-én újabb panasszal élt a rendőrkapitányságok „mulasztásban megnyilvánuló jogsértései” miatt, tekintettel arra, hogy nekik címzett panaszbeadványait érdemleges intézkedés nélkül hagyják.

A Testülethez 2013. július 2-án eljuttatott leveléhez megküldte a panaszos a BRFK kerületi Rendőrkapitányságának a panaszos részére címzett tájékoztatójának másolatát. Ebből kiderül, hogy feljelentése nyomán nyomozást folytattak, amelyet 2013. április 17-én megszüntettek. Az ez ellen benyújtott panasz elbírálása még folyamatban van. A panaszos azon kifogását, hogy a rendőrkapitányság beavatkozott a munkaügyi perébe, 2013. április 10-ei határozatával utasította el, mint alaptalant. A panaszos figyelmét felhívták arra, hogy levele számos valótlan-ságot, pontatlanságot tartalmaz, továbbá „igen gyakran kerül közel a rágalmazás határához”. A panaszos véleménye szerint ez is azt igazolja, hogy „a súlyos törvénytelen-ségeket szándékosan, hivatali visszaélés-sel” folytatják. A fentiek okán kéri a Testület vizsgálatát.

III.

A Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán elsőként azt értékelte, hogy hatásköri szabályai a sérelmezett események vizsgálatát mennyiben teszik lehetővé.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
  - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
  - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult sem büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni, sem az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

A panaszos beadványában sérelmezi, hogy a BRFK egyik kerületi Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök a lakásába 2008-ban betörték, és onnan különböző dolgokat eltulajdonítottak. Kifogásolta, hogy feljelentését elutasították, illetve a megindult nyomozást

megszüntették. Véleménye szerint a rendőrkapitányság panaszainak elbírálása során további bűncselekményeket valósított meg, valamint mulasztásaival is sérti jogait.

a) A Testület a panaszos által sérelmezett bűncselekmények állítólagos elkövetésével kapcsolatban az alábbi megállapításokat teszi.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 171. §-a biztosítja mindenki számára a lehetőséget, hogy bűncselekmény miatt feljelentést tegyen. A feljelentést rendszerint az ügyésznél vagy a nyomozó hatóságnál kell írásban vagy szóban megtenni (Be. 172. §).

A Testület rámutat arra, hogy a fenti hatásköri rendelkezések értelmében nincs lehetősége a panaszos által bűncselekmények elkövetésének tárgyában nyomozást megindítani vagy lefolytatni. A nyomozás megindítását a Be. 170. §-a alapján az ügyész vagy a nyomozó hatóság rendelheti el, és azt a Be. 28. § (3) bekezdése, illetve 35. §-a alapján folytatja le.

A Testület ugyanakkor fontosnak tartja, hogy utaljon a hamis vád törvényes következményeire is. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 268. § (1) bekezdése szerint „[a]ki

- a) mást hatóság előtt bűncselekmény elkövetésével hamisan vádol,
- b) más ellen bűncselekményre vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság tudomására, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

b) A panaszos azt is sérelmezi beadványában, hogy feljelentését és panaszait elutasították, illetve az elrendelt nyomozást megszüntették.

A Testület megjegyzi, hogy a büntetőeljárásban közreműködő hatóságok tevékenységét, így a rendőrség nyomozati munkáját nem az Rtv., hanem szintén a Be. szabályozza. A rendőrség büntetőeljárási tevékenységét a Testület – az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján – csak olyan esetekben vizsgálja, amikor a panaszosnak a Be. alapján speciális jogorvoslat nem áll a rendelkezésére.

A feljelentés elutasításával, illetve a nyomozás megszüntetésével szemben a Be. 195. §-a biztosít jogorvoslati lehetőséget: „[a]kire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság feljelentés elutasításáról, a nyomozás részbeni mellőzéséről, felfüggesztéséről, illetve megszüntetéséről (...) hozott határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet”.

A Be. 196. §-a szerinti panasz („[a]kinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet”) célja pedig a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével szemben, vagy intézkedés elmulasztása miatt.

Tekintettel arra, hogy a Be. biztosít jogorvoslatot az eljáró szervek tevékenységével, illetve mulasztásával szemben, megállapítható, hogy a Testület nem értékelheti a büntetőeljárásban közreműködő szervek Be. szerint folytatott tevékenységét.

IV.

A Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján, hatáskörének hiányában a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2013. augusztus 28.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET